

‘مگھ مُدّعیای دی پچھان کرنی ضروری’۔ بابا بلگا

تیجی وشو پنجابی کانفرنس دی شاندار شروآت

دیش جگت یادگار حال جالندھر وچ شروع ہوئی وشو پنجابی کانفرنس
دے اُدگھاٹنی سیشن وچ سنبودھن کردے ہوئے دیش جگت بابا جگت سنگھ
بلگا آتے منج تے بیٹھے (کھیپوں) جھوپندر سنگھ ملّھی، ڈاکٹر
جوگندر سنگھ پوآر، پروفیسر پریتم سنگھ، ڈاکٹر کرنیل سنگھ تھند
آتے سچّا سنگھ دیپک۔ تصویراں : آرقہ اینقہ سنگھ
جالندھر، ۱۵ فروری (بلیئر سنگھ واسی)۔ پنجابی جھاشا آتے پنجابی قوم
دی گلّ دے نعل-نعل اس دؤر وچ ایہہ دیکھنا وی ضروری ہے کہ
ساڈا مگھ کیندر-بندو کسی ہووے۔ انسانیت دی پچھان کرنا، کساناں
دے مثلیاں، آرتھک طور تے لتاڑے لوکاں دیاں چنتاواں نوں گولنا
ضروری ہے۔ ایہہ وچار بابا جگت سنگھ بلگا نے دیش جگت یادگار
حال جالندھر وچ شروع ہوئی ۳-روزہ وشو پنجابی کانفرنس دے اُدگھاٹنی
سہاروہ سہیں بولدیاں پیش کیتے۔ ۲۱ ویں صدی وچ قوماں دی اُساری،

پنجابی قوم تے پنجابی درشن، دے وشے نوں سنہجھ رکھ کے کانفرنس
 دا آرنج سن ۲۷ دے قتل عام وچ اجائیں گنیاں جاناں، پنجابی قوم
 دے سموہ شہیداں اتے پنجابی دے ودوان ڈا کٹر پیریم پرکاش سنگھ
 نوں شردھانجلی جھیٹ کرے ہویا۔ سما گم دے شروع وچ پروفیسر بیقہ
 عیش نارنگ دی درد-بھری آواز وچ گائے گیت، 'میں پنجاب ہاں، اتے
 بابا امندیپ کالج مگندپور دے ودیارتھیاں ولوں دھنی رام چاترک ولوں
 گائے، اے پنجاب کراں کی صفت تیری، گیت نے سروتیاں نوں کیلیا۔
 بابا جگت سنگھ بلگا، پروفیسر پریتم سنگھ، ڈا کٹر جوگندر سنگھ پوآر
 تے ڈا کٹر کرنیل سنگھ تھند دی پردھانگی ہیٹھ شروع ہوئے سما گم،
 وچ جھوپندر سنگھ ملہی نے سبھ نوں جی آیاں کیہا اتے سچا سنگھ
 دیپک نے رپورٹ وچ اس کانفرنس دی اہمیت بارے جاگکاری دندیاں
 کیہا کہ 'اچ سنساریکرن دے یگ وچ وڈیاں شکتیاں دے دباں ہیٹھ
 قوماں دیاں زبانان مر رہیاں ہن، سبھیچار پلینت ہو رہے ہن
 اتے درشن رگڈ کیتے جا رہے ہن۔' اس لئی پنجابی لوکاں نوں
 سدا دتا گیا ہے کہ اس منافا پردھان سماج وچ آپنیاں قدران-قیمتیاں،
 آپنے ورثے، آپنی رہتل اتے آپنی مان-مریادا نوں بچاؤن لئی
 اتے آؤن والیاں پیڑھیاں دے بھوکھ نوں سُرکھیت کرن لئی اس وشے،
 تے ڈونگھی تے گنجیر وچار-چرچہ کرن دی لوڑ ہے۔ امن، سدجھوانا،
 سہرتا اتے منجھ دے قدرت نعل اک سُر سنتلت سرپیکھی وکاس
 لئی قوماں دے سوال دا حل ہونا بے حد ضروری ہے۔ ہر قوم نوں
 آپنی زبان، آپنے سبھیچار اتے آپنے درشن مطابق وکاس کرن دے

موقعے ملے چاہیدے ہن آتے ہر قوم دی پچھان قائم رہی چاہیدی
 ہے۔ ‘ رپورٹ وچ بھارت آتے پاکستان اندرے بھوتے ٹکراواں آتے
 تئاواں دا کارن قومی سوال دے حل نہ ہون نوں دسدیاں اس نوں
 ٹھیک طرح سلجھاؤن ‘ تے زور دتا گیا۔ پنجابی بولی دے ندھڑک
 تے بزرگ پروفیسر پریتم سنگھ نے بھت ہی جذباتی پرچے وچ
 کانفرنس وچ جڑی سنگت نعل کجھ کھریاں گلّاں کیتیاں۔ اوناں نے
 کانفرنس دے پر بندھکاں دی پرسنسا کردیاں پنجابی پیاریاں آتے سرکاراں
 نوں پنجابی بولی دی راکھی کرن دا مہنا ماریاں کیہا کہ جدوں
 پنجابی صوبے دی منگ لئی ۲ دہاکے لڑن والی پارٹی نے اپنے راج
 اندر سارے سکولاں وچ پہلی توں انگریزی بھاشا لاگو کرن دا سٹہ
 آج پنجابی بولی دی ہو رہی دُردشا ‘ وچ نکلیا ہے۔ اوناں نے
 اپنے بھاشن وچ بڑا سپشٹ ہو کے کیہا کہ اسیں انگریزی جاں کسے
 ہور بھاشا دے ورودھی نہیں ہاں پر اسیں ایہہ نہیں چاہندے کہ ساڈے
 بچے دماغ ‘ تے پہلے چار سال پنجابی دی تھال پنجابی دے نعل کسے
 ہور بھاشا دا بوجھ پا کے اوناں دے قدرتی وکاس نوں روکیا جاوے۔
 ڈاکٹر جوگندر سنگھ پوآر نے پردھاگئی بھاشن وچ کانفرنس دے پر بندھکاں
 دا دھنواد کردیاں ہویاں ۴-روزہ کانفرنس وچ شامل ہوئے سموہ ڈیلیگیٹاں
 نوں اگلے دن پوری طرح نٹھ کے اس گنجیر چرچہ وچ حصہ لین
 دی پریرنا کیتی۔ بعد وچ ہاورڈ یونیورسٹی امریکہ توں وشیش طور ‘
 تے کانفرنس وچ حصہ لین آئے فلاسفی دے پروفیسر ڈاکٹر جسپال
 سنگھ دی پردھاگئی ہیٹھ شروع ہوئے سیشن وچ قوم دا سنکھپ، بئتر

آتے وِکاس تے پنجابی قوم دے مثلیاں، نوں وِچارن لئی سچّا سنگھ
 دپیک، ہرکشن سنگھ مہتہ، ڈاکٹر رونقی رام آتے ڈاکٹر منظور اعجاز
 نے پرچے پڑھے آتے وِچار پیش کیتے۔ سنساریکرن دے اس دؤر
 وِچ پنجابی قوم دی نگہ رہی حالت دے کارناں دی نشاندیدیہی کردیاں
 سچّا سنگھ دپیک نے کیہا کہ، پنجابی قوم تے اوس دی بولی دا
 ایہہ بھیرا حال اس لئی ہے کہ پنجابی قوم آتے لوک خدْمختیار آتے
 آزاد نہیں ہن۔ ساریاں قوماں دے قومی حق تسلیم ہون نعل ہی دکھئی
 ایشیا دے لوکاں دی ایکتا ہور مضبوط ہو سکدی ہے۔ ہرکشن سنگھ
 مہتہ آتے سورنجیت مہتہ دے پرچے دا تہ ایہہ سی کہ قوم اک
 سببیاچارک سنکپ ہے۔ کسے سببیاچار دی پہچان اوس دی بھاشا توں
 ہندی ہے کیوں جو بھاشا دے وِکاس آتے ورتوں دے نعل ہی منگھی
 سہوہ بودھک طور تے طاقتور بندے ہن آتے آرتھک، سماجک آتے
 سببیاچارک طور تے ترقی کردے ہن۔ ڈاکٹر رونقی رام نے آپنے
 پرچے چڑھدے پنجاب وِچ پنجابی قوم دے ذاتی آتے جماعتی مثلیاں،
 وِچ پنجابی قوم دے بہو-ذاتی حقیقت نوں پروان کردیاں ہویاں ایہہ
 اوجھو کیتا کہ سکھ پنہ دی ہوند اس کوہڑ دیاں جڑھاں ختم
 کرے جتھے پنجابی قوم نوں اکہٹھ کرن لئی سنگھرششیل سی، اوتھے ایہہ
 پورے وشو واسطے وی منگھی بھراتری دا سندیش سہوئی بیٹھا سی۔ ایہناں
 پرچیاں تے ہورناں انیکاں بدھجیویاں آتے ودواناں نے چرچہ
 کیتی۔ کانفرنس وِچ حصہ لین والیاں ودواناں وِچ لیہندے پنجاب توں
 ڈاکٹر منظور اعجاز، شریف رام، امین ملک، رائی ملک، چھہا ملک،

انگلینڈ توں موتا سنگھ سرائے آتے چڑھدے پنجاب توں ڈاکٹر اجمیر
سنگھ اولکھ، اجمیر سنگھ، سرجیت پاتر، وریام سنگھ سندھو، جگجیت سنگھ
انند، پروفیسر پیارا سنگھ بھوگل، جگدیش سنگھ وریام، ڈاکٹر ہر بھجن
سنگھ بھائیبا، ہر بھجن ہندل، ڈاکٹر دیپک منموہن، ڈاکٹر عیش عیش جوشی،
ڈاکٹر راجپال، ڈاکٹر بلدیو سنگھ دھالیوال، ڈاکٹر سکھوندر سنگھ
سنگھ، کرپال سنگھ وردی، لکھوندر سنگھ جوہل، ڈاکٹر نردوش کور،
گردیو سنگھ چندی، ڈاکٹر گورپال سنگھ سندھو، بلییر پروانہ، ڈاکٹر
سگھ پال سنگھ تھند آتے گرجن سنگھ آد شامل سن۔